

РЕШЕНИЕ

№ 10790

гр. София, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА**
ВОДЕНИЧАРОВА

при участието на секретаря **ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА**
като разгледа докладваното от **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА**
Гражданско дело № 20211110140386 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявени от **Й. Т. Й.** против **Д.Л.Ц.** **искове с правно основание чл. ***, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ** за признаване на уволнението, извършено със заповед № ***/31.05.2021 г., за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на предишната работа – „логопед“ и за заплащане на сумата от **9 387,60 лв.** – обезщетение за периода от 31.05.2021 г. до 30.11.2021 г., в който е останала без работа /допуснато изменение на иска чрез **увеличаване на размера** му с протоколно определение от 28.02.2022 г. на л. 131 и с протоколно определение от **04.07.2022 г.** на л. 176/, както и иск по **чл. 74, ал. 4 КТ** за прогласяване за недействителна на клаузата на чл. 1 от трудов договор № ***/14.09.2020 г. **в частта** относно срока „от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г.“ поради противоречие с чл. 68, ал. 3 и 4 КТ. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че на 14.09.2020 г. е сключила трудов договор с ответника с номер ***, по силата на който е назначена на длъжност „логопед“, като е постъпила на работа при ответника Д.Л.Ц. – специализирано обслужващо звено по чл. 50, ал. 1, т. 3 и т. 5 от Закон за предучилищното и училищното образование, което организира и методически подпомага провеждането на държавната политика в областта на логопедичната работа и превенцията на обучителните затруднения на децата и учениците и провежда превантивна, диагностична, рехабилитационна и корекционна работа с деца и ученици с комуникативни нарушения като част от подкрепата за личностно развитие. Ответникът съгласно чл. 3 от ПРАВИЛНИК за устройството и дейността на Държавния логопедичен център е второстепенен разпоредител с кредити към МОН. Сочи, че договорът е сключен за определен срок по см. на чл. 68, ал. 1, т. 1

КТ за срок от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г. Твърди, че клаузата на чл. 1 от трудовия договор в частта относно срока е недействителна поради противоречие с чл. 68, ал. 3 и 4 КТ. В тази връзка излага, че дейността на логопеда при ответника, който е логопедичен център, не е временна, сезонна или краткотрайна работа, а не и са налице и изключения по см. на чл. 68, ал. 4 вр. § 1, т. 8 ДР КТ, поради което на осн. чл. 68, ал. 5 КТ трудовият договор следва да се счита за сключен за неопределено време. Във връзка с това прекратяването на трудовото правоотношение на осн. чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ с процесната заповед № ***/31.05.2021 г., връчена на 31.05.2021 г. на ищцата лично, е незаконно. Твърди, че за периода от 31.05.2021 г. до 30.11.2021 г. не е работила по трудово правоотношение.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал писмен отговор /дата пощ. кл./. Оспорва исквете. Не спори ищцата да е била страна по трудов договор за определен срок по см. на чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ за срок от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г., както и същият да е прекратен поради изтичане на срока, констатирано със заповед № ***/31.05.2021 г., връчена на 31.05.2021 г.

Оспорва обаче исквете. Излага, че ответникът е реномирана институция в областта на логопедията и провежда проследяване и обследване на над 31 000 деца и ученици с комуникативни нарушения, като заемането на длъжността „логопед“ се осъществява чрез провеждането на конкурс, след спечелването на който с кандидата се сключва трудов договор по реда на раздел Първи, Глава Пета КТ по силата на трудов договор. По време на втория етап от конкурса кандидатите четат текст с цел оценка на правоговора им. Ответникът сочи, че всички явили се 10 кандидата за шест щатни бройки не отговаряли на изискванията, но поради опасността ДЛЦ да остане без специалисти бил допуснат компромис и били допуснати до трети и следващ кръг и кандидати, които не отговарят на изискванията. Сред тях била и ищцата, при която се наблюдават несъвместими с дейността ѝ „неправилно произношение на звука Л в твърди позиции“ и „дискретен диалект“. Ответникът се позовава на епидемиологичната обстановка /заради Ковид 19/ и липсата на подходящи кандидати на осн. чл. 68, ал. 3 и ал. 4 КТ. Соци, че поради тези две причини е сключен срочен договор за определен срок, който е до края на учебната година /за една година/. През лятото на 2021 г. е проведен друг конкурс /на дати 04.08.2021 г. и 19.08.2021 г./, за участие в който ищцата е поканена през м. 09.2021 г. да се яви след изчистване на диалектния говор според стандартите на ответника. Ищцата не се явила за участие в конкурсите. Соци, че ищцата била уведомена за изискванията към нея и устно в разговор изявила желание да подаде молба по чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ, което обаче не се случило поради смърт на близък. Соци, че ищцата не се явила на конкурсите и понеже работи в частен логопедичен кабинет „***“, вкл. и в срока по чл. 225 КТ, поради което оспорва и този иск.

Излага при условията на евентуалност, че ако се приеме, че трудовият договор е недействителен в частта относно срока, то същият е за неопределен срок и процесната заповед за уволнение следва да се счита за предизвестие по чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ.

Твърди, че трудовото правоотношение е прекратено поради липса на качества на служителя – неправилен говор. Поради това искът по чл. ***, ал. 1, т. 3 КТ се явявал неоснователен – трудовото правоотношение е прекратено и на друго основание.

С молба от 10.12.2021 г. /л. 74/ ищцата сочи, че основното ѝ трудово възнаграждение считано от 01.01.2021 г. е увеличено и е възлизало на 1 363 лв. /1260 лв. плюс 63 лв. клас прослужено време и 40 лв. за дефектология/. Твърди, че надбавката за дефектология е с постоянен характер. С тази молба е направено и искане за увеличаване размера на третия иск.

С молба от 04.02.2022 г. /л. 84/ ответникът оспорва добавката за дефектология да се дължи на ищцата, понеже тази добавка се дължи само когато логопедът работи с деца, а през летните месеци не се работи с деца. В първото с.з. от 28.02.2022 г. /л. 129/ директорът на ДЛЦ и процесуалният представител на ответника / пълномощно на л. 140 / сочат, че в зимните месеци ищцата е работила с деца и ѝ се следва възнаграждение за дефектология, но не и през летните месеци – след м. 05 до м. 09. Директорът на ДЦЛ оспорва м. 05. 2021 г. да е бил последният пълно отработен месец от ищеца, т.к. в него служителят е ползвал отпуск поради смърт на член на семейството.

В това с.з. ищцата оспорва да има „дискретен диалект“ като понятие, относимо към дейността на ответника.

В с.з. от 09.05.2022 г. /л. 145/ страните не спорят, че последният пълно отработен месец за ищцата е м. 01.2021 г., през който /месец през зимата/ се е следвала добавка за дефектология.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното от фактическа и правна страна.

Като безспорно в отношенията между страните с приетия доклад е отделено, че са били в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № ***/14.09.2020 г., по силата на които ищецът бил назначен на длъжност „логопед“, на 8- часов работен ден, с брутно месечно трудово възнаграждение в размер 1 085 лв.; че трудовият договор е сключен за определен срок – до 31.05.2021 г., като процесната заповед № ***/31.05.2021 г. е връчена на ищцата на същата дата лично; че ищцата е извършвала дейност по дефектология считано до 01.06.2021 г.; в с.з. от 09.05.2022 г. /л. 145/ страните не спорят, че последният пълно отработен месец за ищцата е м. 01.2021 г., през който се е следвала добавка за дефектология.

С доклада в тежест на ищеца е възложено да докаже, че трудовото правоотношение е прекратено с процесната заповед; че именно вследствие на прекратяването на трудовото правоотношение от ответника ищецът е останал без работа за периода от 31.05.2021 г. до 30.11.2021 г.; че към момента на началото на устните състезания е налице трудово правоотношение, което би съществувало, ако ищецът не беше уволнен с процесната заповед; възраженията си за недействителност на клаузата на чл. 1 от трудов договор № ***/14.09.2020 г. в частта относно срока

„от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г.“; че притежава качества за ефективно изпълнение на работата.

В тежест на ответника е да докаже, че: 1. че уволнението е законно, т.е. че договарът е сключен при спазване на трудовото законодателство за определен срок, който е изтекъл; валидност на клаузата относно срока в трудовия договор, вкл. че договарът е сключен за изпълнение на временна, сезонна или краткотрайна работа или са налице изключения по см. на чл. 68, ал. 4 вр. § 1, т. 8 ДР КТ – конкретни икономически, пазарни или други обективни причини, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор; че ищецът – служител е дал съгласие за сключване на договор за срок под една година; 2. при условията на евентуалност – че заповед № ***/31.05.2021 г. съставлява предизвестие по чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ, като е налице липса като обективен факт на качества у служителя за ефективно изпълнение на работата - „неправилно произношение на звука Л в твърди позиции“ и „дискретен диалект“, които са необходими за осъществяване на работата, като работодателят е издал мотивирана писмена заповед относно прекратяване на правоотношението на това основание; изтекъл срок на предизвестieto според уговореното в КТ; възраженията си, че на конкурса са се явили кандидати с незадоволителни резултати, ост. си възражения; 3. че договарът е валиден в оспорените части.

Страните не спорят, а и се установява от трудов договор № ***/14.09.2020 г. /л. 10/, че ищецът бил назначен на длъжност „логопед“, на 8- часов работен ден.

Ответникът – работодател е Д.Л.Ц. – специализирано обслужващо звено по чл. 50, ал. 1, т. 3 и т. 5 от Закон за предучилищното и училищното образование. Според тази разпоредба на Закона специализираното обслужващо звено ДЛЦ отговаря за дейности, свързани с квалификацията на педагогическите специалисти, както и за дейности, свързани с провеждане на държавната политика за подкрепа на процеса на приобщаващото образование. Според Правилника за устройството и дейността на Държавния логопедичен център ответникът е специализирано обслужващо звено в системата на предучилищното и училищното образование, като е второстепенен разпоредител с бюджет към министъра на образованието и науката. Според чл. 7 от Правилника ответникът организира и провежда квалификационни дейности и обучения за педагогическите специалисти, а съгл. чл. 8 от Правилника ответникът провежда превантивна, диагностична, рехабилитационна и корекционна работа с деца и ученици с комуникативни нарушения като част от подкрепата за личностно развитие. Логопедичната дейност в центъра се осъществява в логопедични кабинети, разположени в училища и детски градини – чл. 20, ал. 1 от Правилника.

Съгласно чл. 22 от Правилника то дейностите по превенцията на обучителните затруднения и по провеждането на квалификационни дейности и обучения за логопеди и за други педагогически специалисти се извършват през цялата учебна година по предварително утвърден график, като някои от тях се осъществяват в неучебно време. Според чл. 23 от Правилника дейността по чл. 11 от него - подпомагане ранното обучение на деца с комплексни комуникативни нарушения с цел включването им в образователния процес, диагностика и друг вид работа с деца, се планира по учебни

години, учебни срокове, учебни седмици и учебни часове. Логопедичните занятия се планират годишно в индивидуалната програма за корекционно-рехабилитационна работа с детето или ученика – чл. 25, ал. 2 от Правилника.

С оглед на изложеното съдът намира за установено, че ответникът като главен център за обучение на кадри в България в областта на логопедичната работа и като отговорен за провеждането на държавната политика за подкрепа на процеса на приобщаващото образование за деца с обучителни затруднения като заекване, дислексия, аутизъм и други е пряко ангажиран именно с тези дейности. В това се изразява неговата присъща и основна дейност. Поради това основният предмет на дейност на работодателя съставлява именно провеждане на обучения на педагогически специалисти и пряка работа с деца в нужда с говорни, зрителни, слухови или поведенчески нарушения/нужди.

Съгласно чл. 19 от НАРЕДБА № 15 от 22.07.2019 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти длъжността "логопед" в институциите в системата на предучилищното и училищното образование включва функциите по оценяване на речевите и езиковите особености на децата и учениците с цел определяне естеството на комуникативните нарушения, участие в екипа за подкрепа за личностно развитие в институцията, който извършва оценка на индивидуалните потребности на дете и ученик за предоставяне на допълнителна подкрепа за личностно развитие, както и други.

Видно от трудовия договор ищцата е назначена на длъжност „логопед“ на 8-часов работен ден с място на работа 144 ДГ в гр. София.

Относно характера на трудовия договор като срочен в хипотезата на чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ страните не спорят, а това се установява от самия него. Действително, съществува текстово несъответствие между посоченото в началото на договора основание – „чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ“, и посоченото в чл. 1 от него – „за определено време от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г.“, но съдът намира, че е сключен договор за определен срок. Това е така, понеже в договора не е посочена работата, за завършване на която се сключва договор по чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ. Също така изрично в чл. 1 е посочен срокът, за който е сключен договорът - по-малко от година. Трудовото правоотношение е възникнало на осн. Глава Пета, раздел първи КТ- по силата на трудов договор, като проведенният конкурс на кандидатите за работа не е такъв по см. на чл. 89 и сл. КТ.

Съгл. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 3 КТ срочен трудов договор се сключва за определен срок, който не може да бъде по-дълъг от 3 години доколкото в закон или в акт на Министерския съвет не е предвидено друго и то единствено за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, както и с новопостъпващи работници и служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия. Съгласно *Решение № 61 от 16.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3437/2019 г., III г. о., ГК и Решение № 94 от 17.04.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3082/2017 г., IV г. о., ГК* временни са работите, които имат случаен и еднократен характер спрямо постоянния основен предмет на дейност на работодателя, който те подпомагат. Тяхната продължителност е

от няколко дни до няколко месеца и се изчерпват с изпълнението им. Сезонни са работите, които зависят от годишното време, а краткотрайни са работите с епизодичен и кратък срок за изпълнение. Другата хипотеза е сключване на срочни договори с новопостъпващи работници или служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия.

В случая тези хипотези не са налице. Както беше изложено по-горе, дейността на логопеда /длъжност, заемана от ищцата/ за ответника – Д.Л.Ц., който провежда държавната политика за подкрепа в процеса на приобщаващото образование на деца с говорни особености или поведенчески нужди, е пряко свързана с основния предмет на дейност на ответника. Тази работа не може да се окачестви като временна, тъй като няма случаен и еднократен характер за ответника. Според посочените решения аргументи за временния характер на дейността на ищцата не могат да се черпят нито от продължителността на изпълняваните програми, нито от формирането на екипи за определено време, нито от източниците на финансиране. В цитираните решения е разгледана сходна хипотеза – ресурсен учител за деца със СОП в общинско училище. Развито е в решенията, че и при другата обичайна преподавателска дейност на деца без специални образователни нужди програмите са за период от една учебна година, няма пречка да бъдат формирани екипи за специални цели, а средствата за финансиране могат да идват от различни източници. Това означава, че разграничение по тези критерии между работата на ресурсния учител и работата на останалите учители не може да бъде направена, за да се достигне до извода, че дейността на ресурсния учител е временна.

Също така, според *Решение № 889 от 29.10.2008 г. на ВКС по гр. д. № 1730/2006 г., IV г. о., ГК* временни, сезонни или краткотрайни дейности по смисъла на [чл. 68, ал. 2 КТ](#) са тези, които имат случаен и еднократен характер спрямо основния предмет на дейност на предприятието, зависят от сезонните условия или са с подчертано кратък срок на изпълнение. Работата като учител обаче не отговаря на тези характеристики. Съгласно [чл. 92, ал. 1 ППЗНП](#) учебната година в училищата започва не по-късно от 15 септември и е с продължителност 12 месеца. Това обаче означава последователност и непрекъснатост на работата в училищата, която само условно е организирана в учебни години. Ищцата подобно на учител е заемала педагогическа длъжност.

Видно от Заповед № **** г. /л. 35/ ответникът е обявил конкурс /не по смисъла на чл. 89 и сл. КТ, а като предхождащо сключването на трудовия договор прослушване/ за заемане на длъжността. Процедурата е предвидена в Плана за управление на човешките ресурси /л. 58 и сл./ и в Правилника за вътрешния трудов ред /л. 48 и сл./. За целите на настоящото пр-во съдът дава вяра на протокол от 10.09.2020 г. на л. 46, според който при ищцата са констатирани „неправилно произношение на звука Л в твърди позиции“ и „дискретен диалект“, като според ответника тези особености са пречка за работата на логопед при ответника. Ответникът излага обаче доводи, че всички явили се на конкурса кандидати били с незадоволително представяне, вкл. и ищцата. Въпреки това следвало да бъдат назначени най-добре представилите се кандидати, сред които и ищцата, за да се обезпечи дейността на

центъра. Според посоченото в обяснително писмо от 21.07.2021 г. на л. 34, а и в тази връзка са твърденията на ответника, ищцата била назначена по трудов договор за определен срок, поради това че следвало да преодолее горепосочените обстоятелства. Обстоятелствата, сочени от ответника, обаче не покриват критерия на КТ и са неотнормисими към срочността на трудовия договор, нито я обуславят.

На следващо място, от събраните по делото доказателства не се установява в случая да са били налице изключения по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на КТ, обуславящи сключване на срочен трудов договор с ищцата по чл. 68, ал. 3 във вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ. Според нея по изключение срочен трудов договор по ал. 1, т. 1 за срок най-малко една година може да се сключва за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. Такъв трудов договор може да се сключи и за по-кратък срок по писмено искане на работника или служителя. Според § 1, т. 8 ДР КТ като изключение се определя като конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му. Обстоятелствата следва да са изрично посочени в трудовия договор и да обуславят пряко необходимостта той да е срочен, въпреки че не се касае за временни, сезонни или краткотрайни дейности за работодателя. Не би могло причините да се извличат от други документи, ако не са посочени в договора, още по-малко да се формулират за пръв път в отговора на исковата молба – така *Решение № 94 от 17.04.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3082/2017 г., IV г. о., ГК*.

В случая видно от договора в него е определен срок по-малък от една година, без да има доказателства за писмено искане за това на ищцата. Също така, в договора не са посочени причините по § 1, т. 8 ДР КТ.

Поради изложеното до тук трудов договор № ***/14.09.2020 г. е недействителен поради противоречие със закона – императивни норми от него, в частта относно срока - „от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г.“ в чл. 1 от него.

На осн. чл. 74, ал. 4 КТ вр. чл. 68, ал. 5 КТ договорът се смята за сключен за неопределено време.

Със Заповед № ***/31.05.2021 г., връчена на същата дата /л. 32/, е констатирано, че договорът е прекратен на осн. чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ – с изтичане на уговорения срок. Това основание не е приложимо за трудовия договор, сключен за неопределено време, поради което уволнението е незаконно и следва да се отмени.

Не могат да бъдат споделени доводите на ответника, че Заповед № ***/31.05.2021 г. съставлява евентуално предизвестие за уволнение по чл. 382, ал. 1, т. 5 КТ – поради липса на качества на работника. Заповедта не съдържа реквизитите на предизвестие, а и не е мотивирана, което уволнителното основание по чл. 382, ал. 1, т. 5 КТ предполага. Свид. Д. – деловодител при ответника, дава показания /л. 132/, че други документи освен процесната заповед при нея не са входирани. Соченото от ответника решение на ВКС на РБ- *Решение № 392 от 8.10.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1505/2011 г., IV г. о., ГК*, не е относимо към настоящия казус. В него е прието, че

липсата на качества, необходими за ефективното изпълнение на работата, могат да се установят и чрез резултати от проведен изпит. В случая изобщо липсва формирана от ответника като работодател воля за прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 382, ал. 1, т. 5 КТ – поради липса на качества на работника.

Предвид изложеното до тук искът по чл. ***, ал. 1, т. 1 КТ е основателен.

Относно иска по чл. *, ал. 1, т. 2 КТ.** Уважаването на иска по чл. ***, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно уволнението на ищеца и неговата отмяна има за последица пораждаването в правната сфера на незаконно уволнения на потестативното право да иска възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност. Упражняването му по съдебен ред с исковата молба прави основателен и конститутивния иск по чл. ***, ал. 1, т. 2 КТ. Ищецът следва да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението длъжност - „логопед“, код по НКПД ****. Видно от трудовият договор е сключен за неопределено време. Към момента на началото на устните състезания е налице трудово правоотношение, което би съществувало, ако ищецът не беше уволнен с процесната заповед.

Относно иска по чл. *, ал. 1, т. 3 КТ.**

Съобразно нормата на чл. 225, ал. 1 КТ при незаконно уволнение работникът има право на обезщетение от работодателя в размер на брутно трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но не повече от шест месеца. Шестмесечният период по чл. 225, ал. 1 КТ тече от датата на незаконното уволнение. Ищецът претендира заплащане на сумата 9 387,60 лв., представляваща обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа за периода 31.05.2021 г. до 30.11.2021 г.

Видно от представеното копие от трудовата книжка /л. 13/, а и според извършената констатация в с.з. /л. 131/ и справка от НАП от 03.12.2021 г. /л. 76/ ищецът е останал без работа по трудов договор в исковия период.

Установява се от трудовата книжка и от Заповед № 186/12.01.2021 . /л. 143/ и неоспорена справка на л. 139, а и страните не спорят, че считано от 01.01.2021 г. минималната основна месечна работна заплата на логопедите е от 1260 лв. Страните не спорят, че към нея се дължат 63 лв. като допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит по см. на НСОПЗ.

Страните спорят относно това дали към сумата от 1 323 лв. – брутно трудово възнаграждение, което обхваща основното трудово възнаграждение и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, следва да се прибавят 40 лв. за дефектология.

Сумата от 40 лв. видно от заключението на ССЧЕ /л. 150 и сл./ се дължи по принцип за дефектология – работа с деца с комуникативни нарушения. Страните не спорят, че ищцата е извършвала дейност по дефектология считано до 01.06.2021 г., т.е. от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г. – през зимните месеци /изявление в с.з. от 28.02.2022 г. на л. 129/. Ответникът обаче оспорва тази сума да се дължи на ищцата за срока по чл. 225, ал. 1 КТ, понеже обезщетението се дължи в случая за летните месеци /след

31.05.2021 г./, през които по принцип не се работи с деца по дефектология.

В тази връзка следва да се посочи, че според чл. 228 КТ брутното трудово възнаграждение за определяне на обезщетенията вкл. на претендираното обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ е полученото от работника или служителя брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ месеца /пълно отработен/, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение. Поради това е ирелевантно дали след 31.05.2021 г. ищцата е щяла да работи с деца по дефектология, ако не беше уволнена. Поради това съдът не възприема заключението на ССЧЕ по въпрос втори относно размера на трудовото възнаграждение след 31.05.2021 г.

В с.з. от 09.05.2022 г. /л. 145/ страните не спорят, че последният пълно отработен месец за ищцата е м. 01.2021 г., през който се е следвала добавка за дефектология. Това се установява и от неоспорената справка на л. 139. Според нея месецът по см. на чл. 228 КТ е м. 01.2021 г. и дължимото брутно трудово възнаграждение за него е 1 363 лв. /=1260 лв. основна месечна работна заплата + 63 лв. допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит + 40 лв. за дефектология/. През зимните месеци не спори, а и се установява от ССЧЕ, че логопедите работят с деца, които ходят на училище или на детска градина, по перо дефектология.

Искът е неоснователен за периода 31.05.2021 г. до 30.11.2021 г. за сумата от **8 178 лв.** /=1 363 лв.х6/. Като неоснователен следва да се отхвърли за горницата над тази сума до 9 387,60 лв.

На ищеца се дължат разноски за адв. възнаграждение, определено на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. Ищцата е декларирила с декларация на л. 7 от 01.07.2021 г. съответните обстоятелства. Възнаграждението по иска по чл. 47, ал. 4 КТ е по чл. 7, ал. 6 НМРАВ и е от 600 лв. Възнаграждението по иска по чл. ***, ал. 1, т. 3 КТ, който е оценяем, е по чл. 7, ал. 2, т. 3 НМРАВ и е от 738,90 лв. Възнаграждението по исковете по чл. ***, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ, са по чл. 7, ал. 1, т. 1 НМРАВ и са в размер на 710 лв. всяко.

По разноските на ответника. Съгласно договор от 23.11.2021 г. на л. 174 е уговорено възнаграждение от 550 лв., заплатено по банкова сметка видно от преводно нареждане от л. 172. Според отхвърлената част от исковете се дължат **58,31 лв.** В пр - вото ответникът е представляван от както следва: Директор Я.Д. за подаване на отговора, адв. В. - считано от 04.02.2022 г. съгл. пълномощно на л. 140, Директор Т.К. /договор на л. 126/ - в първото с.з. Следователно не се дължи юрк възнаграждение.

Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК на ответника следва да бъдат възложени дължимите по делото държавни такси и направени разноски по уважените искове. Същите съдът определя държавна такса в размер на 90 лева по неоценяемите искове по чл. ***, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ, както и този по чл. 74, ал. 4 КТ /всеки по 30 лв./, а по чл. ***, ал. 1, т. 3 КТ таксата е 327,12 лв. Според уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда сумата от **417,12 лв** разноски.

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за недействителна на осн. чл. 74, ал. 4 КТ клаузата на трудов договор № ***/ 14.09.2020 г., сключен между Й. Т. Й. ЕГН ***** и Д.Л.Ц. БУЛСТАТ ****, **в частта** относно срока - „от 14.09.2020 г. до 31.05.2021 г.“ в чл. 1 от него.

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО уволнението на Й. Т. Й. ЕГН *****, извършено със заповед № ***/31.05.2021 г. на Директора на Д.Л.Ц. БУЛСТАТ ****, и го **ОТМЕНЯ** на основание чл. ***, ал. 1, т. 1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. ***, ал. 1, т. 2 КТ Й. Т. Й. ЕГН *****, на заеманата преди уволнението **длъжност** – „логопед“, код по НКПД **** в 144 ДГ, район **** при Д.Л.Ц. БУЛСТАТ ****.

ОСЪЖДА Д.Л.Ц. БУЛСТАТ

****, на основание чл. ***, ал.1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ да заплати на Й. Т. Й. ЕГН *****, сумата от **8 178 лв.** - обезщетение за оставането ѝ без работа поради уволнението в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за периода **от 31.05.2021 г. до 30.11.2021 г.**, **ведно със законната лихва** върху сумата от 09.07.2021 г. до окончателното погасяване, като **ОТХВЪРЛЯ** иска като неоснователен за горницата до пълния предявен размер от 9 387,60 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Д.Л.Ц. БУЛСТАТ ****, да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от **417,12 лева** – разноски по делото.

ОСЪЖДА Й. Т. Й. ЕГН *****, да заплати на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК на Д.Л.Ц. БУЛСТАТ ****, сумата от **58,31 лв.** – разноски.

ОСЪЖДА Д.Л.Ц. БУЛСТАТ

****, да заплати на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38, ал. 2 ЗА на адв. Г. В. В., личен № ****, САК, сумата от **2 758,90 лв.** – разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок считано от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____